

Pasi Hujasen lähettikirje 4/2019, 8.5.2019

Vale, emävale, tilasto, mielipidetiedustelu

Olen usein lainannut erilaisten mielipidetiedustelujen tietoja. Joskus olen huomauttanut, että en luota saatuihin tuloksiin.

Vähän aikaa sitten julkaistiin tieto, että 94 % venäläisistä on huolissaan ympäristöstä.

Kun lumi sulii, esiin tuli taas valtavat määrät teiden varsille heitettyä roskaa. Alla olevan kuvan vastakkaisella puolella tietä oli monta isoa roskasäkkiä heitettyä ojaan ja vähän matkan päässä oli iso kasa rakennusjätettä. Varsinkin syrjäisemmät tiet ovat ”yleisiä kaatopaikkoja”.

Tuli mieleen erään kanttori valitus: ”Amerikkalaisen tutkimuksen mukaan vain yksi ihminen miljoonasta on täysin vailla nuottikorvaa. Miksi ne kaikki viisi suomalaista ovat minun kirkkokuorossani?”

Jos vain 6 % venäläisistä (noin 8 miljoonaa ihmistä) – oikeastaan pitäisi puhua Venäjällä asuvista tai venäjänmaalaisista – ei ole huolissaan ympäristöstä, miksi suuri osa heistä asuu Pietarissa ja sen ympäristössä?

Keväällä ilma on täynnä katkeraa savua, kun siellä sun täällä kulotetaan – joka vuosi useita taloja ja jopa kokonaisia kyliä palaa kulotuksen takia.

Moni mielipidetiedusteluun vastannut taisi vähän kaunistella toimintaansa ja ajatteluaan.

Voi myös sanoa, että valtio ei tässä asiassa kuuntele kansalaisiaan, sillä Venäjän ympäristömenot ovat yhden maailman pienimmistä, vain 0,3 % bruttokansantuotteesta.

Viime aikoina mm. Arkangelissä on ollut mielenosoituksia sitä vastaan, että sinne alettaisiin tuoda Moskovasta roskaa. Myös Komin tasavaltaan on suunniteltu kaatopaikkaa Moskovan roskille.

Toinen kummallinen mielipidetiedustelun tulos oli se, että 50 % venäläisistä ei tiedä, miksi pääsiäistä vietetään. Jos kysymys olisi esitetty pääsiäisen jälkeen, tulos olisi ehkä ollut toinen: pääsiäisenä televisiossa näytetään jumalanpalveluksia ja monessa paikassa lukee ”Kristus on ylösnoussut!”

Mikähän olisi tulos, jos pääsiäisen merkityksestä kysyttäisiin suomalaisilta?

Käsittääkseni Suomen eduskuntavaaleissa Perussuomalaisten kannatus oli mielipidetiedusteluissa vaalitulosta paljon pienempi. Valehtelivatko ihmiset vai oliko vastaajien otos väärä?

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Menetetty tilaisuus?

Ukrainassa presidentiksi valittiin näyttelijä, koomikko, joka näytteli televisiossa presidenttiä.

Ikävä kyllä on todettava, että vaalit olivat pikemmin vastalause aiemmin hallinneita piirejä vastaan kuin merkki uuden presidentin aidosta kannatuksesta.

Volodymyr Zelensky lupasi aloittaa neuvottelut Vladimir Putinin kanssa Itä-Ukrainan sodasta.

Mutta jo ennen kuin kaima (Volodymyr=Vladimir) oli astunut virkaansa, Putin lupasi Itä-Ukrainan kapinallisalueiden asukkaille helppoa tapaa saada Venäjän passi. Ukraina vastasi lupaamalla passin kaikille venäläisille, jotka haluavat päästä autoritaarisen hallinnon alta pois. Pian Putin lupasi harkita Venäjän passin antamista kaikille ukrainalaisille ja puhui tyyliin, jonka voisi ymmärtää haluksi maiden yhdistämiseksi. Zelensky vastasi sanomalla, että Ukrainalla ja Venäjällä ei ole enää muuta yhteistä kuin raja (ja sekään ei ole kovin selvä).

Eikö olisi voinut odottaa ja antaa uudelle presidentille edes mahdollisuus aloittaa rauhanneuvottelut?

2. Juutalaisfasisteja?

Zelensky ja hänen tukijansa, yksi Ukrainan rikkaimmista miehistä (jonka televisiokanavalla Zelensky esiintyi) Ihor Kolomoiskij ovat juutalaisia.

Tähän asti Venäjä on syyttänyt Ukrainan johtajia fasismista. Pian varmaan Ukrainassa on vallalla juutalaisten fasistien joukko...

3. Älytön laki

Pian presidentin vaalien jälkeen Ukrainassa säädettiin uusi kielilaki, joka edellyttää, että kaikkien ukrainalaisten pitää osata ukrainaa. Kuitenkin maan asukkaista noin viidesosa puhuu äidinkielenään venäjää. Ulkopuolinen voisi väittää, että laki vain edistää Itä-Ukrainan halua erota Ukrainasta.

Lisäksi uusi presidentti puhuu äidinkielenään venäjää ja kuulemma vaihtaa ukrainan venäjäksi, jos hänen pitää selittää vaikeampia asioita.

4. Osataan sitä Suomessakin...

Helsingin Sanomissa oli juttu, jossa kerrottiin, kuinka suomalainen miljonääri Mika Anttonen

(omistaa mm. öljy-yhtiö St1:n) on innokas uusiutuvien energiamuotojen kannattaja –vaikka myykin bensiiniä – kysyi vihreiden silloiselta, nyt jo entiseltä, kansanedustaja Antero Vartialta, paljonko metsää vastaa yhden öljybarrelin (159 litraa) hiilimäärää.

Vartia vastasi: ”Puoli hehtaaria”, vaikka hänellä omien sanojensa mukaan ei ollut aavistustakaan asiasta.

Oikea vastaus on: noin puolitoista isoa puuta.

Muistaakseni presidentti Juho Kusti Paasikivi sanoi, että kansalla ei ole aavistustakaan, kuinka pienillä aivoilla sitä hallitaan.

Vihreät esiintyvät asiantuntijoina ympäristöasioissa – usein kuitenkin tarkistamatta tietoja asiantuntijoilta.

5. Suomalainen Venäjä-raportti

Suomen puolustus-, ulko- ja sisäministeriöt tekivät raportin Venäjän nykytilanteesta.

Luin 180-sivuisen raportin. Muutamassa kohdin olin hieman eri mieltä.

Löytyy, kun laittaa hakukoneeseen hakusanaksi ”Voiman Venäjä”.

6. Moskovan lento-onnettomuus

5.5. Moskovassa oli lento-onnettomuus, jossa kuoli 41 ihmistä.

Internetissä on useita videoita onnettomuudesta. Kiinnitin heti huomiota, ettei paloautoja näkynyt missään, kun lentokone laskeutui. Helsingissä paloautot olisivat olleet kiitoradan vieressä valmiina toimimaan.

Internetissä oli videoita, joissa näkyi paloautoja ajamassa pitkin terminaalin teitä – ei siis kiitoradalla. Kalusto näkyi olevan länsimaista, autot olivat Mercedes-Benzejä. Mutta ei kalustosta ole apua, jos sitä ei osata käyttää.

Eipä tee mieli lentää minkään yhtiön koneella Venäjällä.

7. Uusi tapa saada rahaa

Puškinin seurakunta on vuokrannut kirkontornista paikan kännykkäfirman antennille.

Kaupunkiin ei voi rakentaa rumia antennimastoja ja kirkontorni on yksi keskustan korkeimpia rakennuksia.

Saksassa kirkot ovat tehneet samaa jo pitkään: keskiaikaiseen kaupunkiin ei sovi antennimasto.

8. Pilattua öljyä

Venäjä toimittaa raakaöljyä useaan Länsi-Euroopan maahan Valko-Venäjän kautta kulkevan ”Druzhba”- öljyputken avulla (nimi tarkoittaa ”Ystävyys”).

Useat maat kieltäytyivät huhtikuun lopulla ottamasta öljyä vastaan, koska se sisälsi liikaa kloridia, joka rikkoo öljynjalostamoiden laitteita.

Nyt ongelmana on, mihin saastunut öljy laitetaan, miten putki puhdistaan ja mitä saastuneelle öljylle tehdään. Joistakin maista putkiyhtiö Transneft on luvannut hakea huonon öljyn junalla ja sekoittaa sen kunnan öljyyn. Mutta esimerkiksi Saksassa ja Puolassa ei ole paikkaa, mihin saastuneen öljyn voisi välivarastoida.

Muutaman pienen öljy-yhtiön neljä johtajaa on vangittu syytettynä huonon öljyn laittamisesta öljyputkeen. Mutta öljyä on täytynyt olla satojatuhansia kuutioita ellei enemmänkin.

Asia sai raakaöljyn hinnan nousuun – joku salaliittoteoreetikko voisi jopa väittää, että asian takana on joku öljyä myyvä maa... Nyt öljyn hinta on jo laskenut reippaasti.

Venäjällä todella pitää paikkansa: aina sattuu ja tapahtuu.

Neljä kotiinkutsua

Tämän kirjeen kirjoittaminen on siirtynyt useaan kertaan. Syynä ovat seurakuntalaisten kotiinkutsut. Tällä kertaa pääsin kaikkien kolmen mummon hautajaisiin.

Neljäs kuollut oli Tallinnan Birgittalaisluostarin pastori Vello Salo. Hän oli jatkosodassa Suomen armeijassa eli oli ”Suomi-poika”. Hän oli Paul Saarin hyvä ystävä – hänkin oli ”Suomi-poika”.

Vello oli todellinen kielinero. Hän mm. opetti Lähi-idässä – käsittääkseni arabiaksi – ja toimi Vatikaanin radiossa toimittajana. Hänestä on tehty kirja, joka on myös suomennettu.

Muutama vuosi sitten hän sai kesken jumalanpalveluksen aivoverenvuodon. Se tuli ilmi siinä, että hän luki Herran siunauksen kolme kertaa peräkkäin. Hän parani ja toimitti jumalanpalveluksia vielä jonkin aikaa, mutta sitten kunto oli liian huono pastorina toimimiseen.

Viime aikoina hän sanoi usein vain: ”Halleluja!”. Kun tapasin hänet viimeisen kerran – olen silloin tällöin yötä Birgittalaisluostarissa; hyvä ja hiljainen paikka – hän sanoi: ”Sinä olet se suomalainen pastori? Minun pääni on jo aivan sekaisin.”

Pääsiäislauantain ja -päivän välisenä yönä Jumala kutsui palvelijansa kotiin 93 vuoden iässä.

Ajattelen sitä, kuinka häntä riisuttiin: kielinero menetti pitkälti äidinkielensäkin. Toivon, että itse saisin kuolla ilman pitkää loppuvaihetta. Mutta Jumalalla on oma suunnitelmansa ja siihen on tyydyttävä.

Ensimmäinen kuollut seurakuntalainen oli Puškinista.

Kävin katsomassa häntä viimeisen kerran huhtikuun alussa. Huomasin heti, että hän oli saanut aivoverenvuodon: puhe oli tullut kankeaksi. Hän kertoi, että lauantaina hän oli saanut jonkin kohtauksen. Poika oli soittanut lääkärin, joka oli käynyt ja sanonut, että tiistaina hänet viedään tutkimuksiin – silloin oli maanantai. Hän oli sairaalassa viikon verran ja hautajaiset olivat käyntiäni seuraavalla viikolla.

Ihmettelin lääkärin toimintaa. Maallikkokin ymmärsi, mitä oli tapahtunut. Olisi pitänyt heti viedä hoitoon eikä jäädä odottamaan kolmea päivää.

Toisaalta hän sanoi: ”Olen elänyt jo 88 vuotta. Minä olen valmis lähtemään!”

Hautajaisten jälkeen oli muistotilaisuus. Kun lähdimme Puškinin kirkkoherran kanssa, eräs saattoväestä tuli puhumaan meille. ”Minä olen ateisti, mutta en minä ole uskoa vastaan. Siitä on varmaan iloa joillekin!” Toivottavasti hän jäi miettimään sitä, mitä hautajaisissa ja muistoseuroissa puhuttiin.

Toinen ja kolmas kotiinkutsutuista olivat Hatsinasta.

Toinen kuolleista hatsinalaisista oli yksi seurakunnan innokkaimmista kirkossakävijöistä, kunnes muutama vuosi sitten kunto alkoi olla niin huono, että kirkkoon ei enää päässyt. Kävimme katsomassa häntä Hatsinan esikaupungissa. Hänen tyttärensä pitivät hyvää huolta äidistään.

Onneksi sääennuste oli taas kerran väärässä ja sade taukosi vainajan kodin pihalla ja hautausmaalla pidettyjen tilaisuuksien ajaksi.

Venäjällä vanhoilla hautausmailla ei ole mitään ”ruutukaavaa”, vaan haudat on kaivettu miten sattuu. Lisäksi haudoissa on metalliset aidat. Siksi arkun saaminen haudan reunalle on usein vaikeaa ja se joudutaan kirjaimellisesti kantamaan muiden hautojen yli ja läpi.

Viimeisen käynnin jälkeen hän oli sanonut Hatsinan diakoniatyöntekijä Miralle: ”Pyydä Pasi hautaamaan minut!” Ilmeisesti hän tunsi, että päiviä ei enää ole paljon jäljellä.

Muistotilaisuudessa hänen nuorempi sisarensa pyysi Miralta, että menisimme hautaamaan myös hänet: ”Kai te voitte tulla Pietariinkin?”

Kolmas kuollut oli diakoniatyöntekijä Hilma, jonka kanssa kiersin Hatsinan kylä muutaman vuoden. Kerran jumalanpalveluksen jälkeen hän sai aivoverenvuodon kirkon lähellä olevalla bussipysäkillä. Onneksi muut bussinodottajat huomasivat, mitä tapahtui ja kutsuivat ambulanssin. Hilma ei kuntoutunut kovin hyvin, mutta kävi uskollisesti kirkossa – poika toi hänet autollaan – melkein loppuun asti.

Hilmalle kävi kirkossa ikävä juttu: hän oli kerran ”myymässä” (virallisesti kirkko ei myy mitään, vaan ottaa vastaan lahjoituksia) kynttilöitä kirkossa olevaan muistokynttelikköön. Hyvissä ajoin ennen jumalanpalveluksen alkua tuli mies ja halusi ostaa yhden kynttilän, mutta hänellä oli vain 5000 ruplan seteli. Hilma lähti kirkon keittiöön etsimään vaihtorahaa. Kun hän palasi, mies oli kadonnut. Jumalanpalveluksen jälkeen Hilma huomasi, että hänen lompakkonsa oli tyhjennetty. Ikävä kyllä hän oli hieman aikaisemmin hakenut eläkerahat eli rahaa oli ollut yli kymmenen tuhatta ruplaa. Röyhkeä varas: arvasi, että suuri seteli antoi vaikutelman rehellisestä ihmisestä. Jos hän ei olisi löytänyt Hilman lompakosta kuin vähän rahaa, hän varmaan olisi jäänyt odottamaan vaihtorahoja.

Venäjällä on syytä pitää tarkasti huolta rahoistaan.

Tälläkin kertaa hautausmaan työntekijät olivat ”mustia” eli Kaukasukselta tulleita siirtotyöläisiä. He tekivät työnsä todella hyvin. Hautausmaa on vanhaa suota, mutta he olivat tuoneet kaksi kottikärrillistä hienoa hiekkaa ja hautakummusta tuli todella kaunis. Yksi saattoväestä kävi kiittämässä kumpaakin työntekijää hyvästä työstä.

Jäin miettimään, että nuo muslimit ovat olleet läsnä varmaan sadoissa hautajaisissa. Minä en puhu haudalla siitä, kuinka vainaja oli hyvä ihminen – siihen voidaan palata muistotilaisuudessa – vaan ylösnousemuksesta ja Jeesuksesta kuoleman voittajana.

Toivottavasti edes jotain kristillisestä ylösnousemususkosta on jäänyt noiden muslimimiesten mieleen.

Hautajaisten takia en päässyt käymään Inkerin kirkon pappeinkokouksessa Keltossa, joka oli 6.-8.5. Venäjällä on varauduttava siihen, että hautajaiset voivat muuttaa tehtyjä suunnitelmia.

Asia ei minua suuresti harmittanut – en ole koskaan ollut innokas kokouksissa istuja.

Ongelmia rajalla, osa x+1

Viime aikoina Venäjän tullin tietokoneet ovat usein olleet hyvin hitaita. Pahimmillaan yhden auton tullaukseen menee varttitunti. Silloin jono ei tietysti juuri liiku.

Uutena uhkana on duumassa tehty lakiesitys, joka kieltäisi kalan, lihan ja maitotuotteiden tuomisen Venäjälle kokonaan.

Toisaalta uusi laki voi vähentää ”kauppaturisteja” – varsinkin viikonloppuisin moni venäläinen käy Suomessa ostoksilla. Mutta ne, jotka käyvät Suomessa, joutuvat ainakin aluksi tarkkaan syyniin – onko kiellettyä ruokaa.

Kun viimeksi tulin Venäjälle Vaalimaan kautta, ensimmäisen kerran minulta kysyttiin, onko minulla ruokaa. Jatkossakin suomalaiset pääsevät varmasti helpommalla, mutta voi olla, että meitäkin aletaan tutkia tarkemmin.

En ole yrittänyt mennä Viroon kävellen, mutta luulen, että se on taas mahdollista. Kesäkuun alussa minun pitää käydä hakemassa uusi leima passiin ja silloin kokeilen, pääsenkö jalan rajan yli..

Vapaa tiedonvälitys

Maailman vapain tiedonvälitys on Norjassa – kuten edellisenä vuotenakin. Suomi nousi kaksi pykälää ja oli toinen.

Lähetyskenttämme menestyivät vaihtelevasti: Viro oli 11., Saksa 13., Etelä-Korea 41. Japani 67., Israel 88., Kenia 100., Sambia 119., Uganda 125., Myanmar 138., Etelä-Sudan 139. ja Venäjä 149. Ikävä kyllä Venäjä putosi yhden sijan edellisestä vuodesta eli kehitys on huono vapaan tiedonvälityksen kannalta.

Kolme viimeistä olivat: 178. Eritrea, 179. Pohjois-Korea ja 180. Turkmenistan.

Raportissa korostetaan, että kyse ei ole tiedonvälityksen laadusta, vaan vain sen vapaudesta.

Tuli mieleen vanha vitsi siitä, kuinka amerikkalainen turisti kehui, kuinka vapaa maa Yhdysvallat on (tällä kertaa se oli 48.): ”Meillä kuka tahansa voi mennä Valkoisen talon luo ja huutaa: ’Yhdysvaltojen presidentti on hullu!’” Neuvostoliittolainen keskustelukumppani sanoi, ettei tuo ole mitenkään ihmeellistä: ”Kyllä meilläkin kuka tahansa voi mennä Punaiselle torille ja huutaa: ’Yhdysvaltojen presidentti on hullu!’”

Toukokuussa Venäjän duuma hyväksyi ”internet-lain”, jonka idea on rakentaa järjestelmä, jonka avulla Venäjän internet (nimi tulee muuten Venäjältä) voidaan erottaa maailman muusta internetistä. Puhutaan runet-järjestelmästä. Venäjä alkaa antaa omia domain-nimiä – tähän asti niitä on antanut vain länsimainen yhdistys/yhtiö.

Yksikään valtio ei ole vapaaehtoisesti irtautunut internetistä.

Perustelu on ollut, että pitää varautua siihen, että Yhdysvallat tai joku muu haluaa hyökätä Venäjää vastaan internetin avulla.

Moni on sitä mieltä, että pikemmin tarkoituksena on rakentaa Kiinan tapainen palomuri, jolla voidaan estää kansalaisten pääseminen ulkomaisille internet-sivustoille.

Asiantuntijat ovat sitä mieltä, että Venäjä myöhästyi: Kiina aloitti palomuurin rakentamisen heti, kun internet alkoi yleistyä, Venäjällä asia ei enää ole teknisesti mahdollista.

Venäjä yritti estää Telegram-viestipalvelun käytön – sitä syytettiin terroristien työvälineeksi – mutta pian paljastui, että jopa korkeat valtion virkamiehet käyttivät sitä kielloista huolimatta. Kun on teknistä osaamista, internetiä voi ”taivuttaa” moneen.

Kun tulin huhtikuun alussa Suomeen, Radio-Suomen iltauutisten pääuutinen oli se, että portugalilainen sotilaslentokone oli loukannut Suomen ilmatilaa.

Tuli mieleen neljä selitystä:

1. Kyse on aprillipilasta – päivä oli 1.4.
2. Toimittajan tarkoitus on osoittaa, kuinka kauhea järjestö NATO on
3. Suomi aikoo julistaa sodan Portugalille – olihan kyseessä pääuutinen
4. Toimituksessa ei ole palanut vain yksi sulake, vaan koko sähköpääkeskus on pimeänä.

Keskiviikkona asiaan palattiin – muistaakseni se oli taas pääuutinen – Portugali on pyytänyt anteeksi ilmatilanloukkausta – joka oli peräti 500 metriä. Eli vaihtoehto 1 sulkeutui pois. Ja ilmeisesti Suomi hyväksyi anteeksipyynnön eikä julista sotaa Portugalille. Eli jäljelle jäivät vaihtoehdot 2 ja 4. Minusta oikea on 4.

Uutisten kohdalla on usein hyvä kysyä: ”Entä sitten? Miten tämä vaikuttaa minun elämääni? Miksi minun pitäisi tietää tämä?”

Ahdasmielistä avarakatseisuutta

Kirkko ja kaupunki -lehden päätoimittaja Jaakko Heinimäki kauhisteli pääkirjoituksessaan sitä, että Helsingin piispa Teemu Laajasalo on kutsunut Perussuomalaisten puheenjohtaja Jussi Halla-ahon keskustelemaan kesäkuun Kirkkopäiville sananvapauden rajoista.

Viimeisen mielipidemittauksen (jos se nyt osuisi edes lähelle totuutta) mukaan Perussuomalaiset ovat Suomen suurin puolue. Heinimäki haluaisi hiljentää sen, kun se ei hänen mielestään aja oikeita asioita.

Tulee mieleen lapsuudesta tuttu toteamus: ”Mittää en niin vihaa kuin rasismia. Ja mustalaisia!”

Onneksi Mikkelin piispa Seppo Häkkinen oli Heinimäen kanssa eri linjoilla ja totesi: ”Hyvä vain, että keskustellaan!”

”Tulkaa kaikki” –liike edustaa Heinimäen mallia: tulkaa, jos olette meidän kanssa samaa mieltä. Jos ette, menkää kaikki.

Pitkät vapaat

Toukokuussa on kaksi venäläisille tärkeää juhlaa. Vappuna oli 5 päivää vapaata: 1.-5.5. Ja voitonpäivänä seuraavalla viikolla 4 lisää: 9.-12.5.

Helmikuussa oli ”tehty sisään” yksi vapaapäivä, että voisi olla näin pitkät vapaat.

Ihmiset olivat datzoillaan maata tonkimassa. Osa varmaan meni lomalle ulkomaille. Minusta tammikuun pitkää vapaata – vähintään 8 päivää – voisi lyhentää ja jatkossakin antaa ihmisille pitkät vapaat toukokuussa; niistä olisi enemmän iloa kuin vuoden alussa.

Huumori on välttämätöntä

Venäjää osaamaton turisti oli moskovalaisessa ravintolassa ja yritti saada tarjoilijalta selvää, missä on vessa.

Tarjoilija kysyi: ”Kak?” (=miten, mitä) Mies vastasi: ”Eikun piss!”

Venäläisiä erikoisuuksia

Kaksikymmentä korkea-arvoista Kansalliskaartin upseeria on tehnyt valituksen pääministeri Dmitri Medvedyä ja presidentti Vladimir Putinia myöten. ”Heittävät meidät kadulle!”

Kyse oli siitä, että nuo upseerit olivat jääneet eläkkeelle ja nyt heidät oli määrätty muuttamaan pois virka-asunnostaan.

Ikävä kyllä juttu paljastaa Venäjällä yleisen ajattelutavan: virkamies ei ole kansaa varten vaan kansa on virkamiestä varten. Saavutetuista eduista ei haluta luopua.

Tavaraa kaivataan

Erityisiä toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Kun saastainen henki lähtee ulos ihmisestä, se harhailee autioilla seuduilla ja etsii lepopaikkaa, mutta ei löydä. Silloin se päättää: ’Minä palaan kotiini, josta lähdin.’ Kun se sitten tulee ja löytää huoneensa tyhjillään, lakaistuna ja hyvässä järjestyksessä, silloin se hakee seitsemän vielä pahempaa henkeä, ja ne tulevat sisään ja asettuvat sinne asumaan. Näin sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Samoin käy tämän pahan sukupolven.” (Matt 12:43-45)

Internetissä, Kotimaa24-sivustolla, on käyty keskustelua Lähetysseuran päätöksestä lopettaa Euroopan työ vuonna 2020. Se tarkoittaa Venäjän lisäksi työn loppumista Virossa ja Ranskassa.

Inkerin kirkko on yhä varsin riippuvainen ulkomaisesta tuesta. Lähetysseura on tukenut erityisesti Kelton Teologista instituuttia, jossa nyt on hankala taloudellinen tilanne, kun suurin tukija on vetäytymässä.

En ole oikein ymmärtänyt päätöksen perusteluja. Sanottiin, että näillä kirkoilla on paljon muita tukijoita ja Lähetysseura haluaa keskittyä niihin kirkkoihin, joiden tilanne on huonompi.

Virossa tutkimusten mukaan vain 1 % alle 30-vuotiaista uskoo Jumalaan. On käynyt Jeesuksen ennustuksen mukaan: kommunismin sorruttua ihmiset kiinnostuivat kristillisestä uskosta, mutta nyt

alkuinnostus on ohi ja kirkot tyhjenevät. Nyt jos koskaan tarvittaisiin tukea Viron kirkolle, ettei maahenkien ym. uskontojen kannatus nousisi entisestään. Hengelliset tyhjiöt täyttyvät – aivan niin kuin Jeesus ennusti.

Enkä oikein usko, että Ranskan luterilainen kirkko on mitenkään vahva – ainakin Nizzassa sen seurakunta on pieni – kun kävin jumalanpalveluksessa, seurakunnalla ei ollut edes pappia.

Lähetystyön päämäärä on tehdä itsensä tarpeettomaksi: että vastaanottava kirkko vahvistuisi ja voisi itsenäisesti hoitaa evankeliumin julistuksen. Sley on vetäytynyt mm. Kamerunista.

Inkerin kirkko tarvitsee tukea – rahaa ja lähetystyöntekijöitä – vielä jonkun aikaa. Venäjällä kristillisen kirkon asema ei ole onneksi yhtä heikko kuin Virossa, jota joskus sanotaan Euroopan maallistuneimmaksi maaksi. Läntiset tiedotusvälineet jopa syyttävät, että ortodoksikirkko on ”kaapannut vallan” Venäjällä, että sen vaikutusvalta valtion johtoon on liian suuri. Puhutaan ns. arvokonservatismiin noususta.

Ortodoksikirkkoja nousee monin paikoin Pietarin ympäristöön. Saamme rukoilla, että niissä julistettaisiin pelastavaa evankeliumia niin, että ihmiset tulisivat elävään uskoon.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkon talous – varsinkin nyt, kun suuri taloudellinen tukija on vetäytymässä
- Terveyttä ja hyviä yöunia. Kummalliset yönäykset ovat jatkuneet.
- Turvallisuutta tien päälle. Kanssa-autoilijoita ei voi ikävä kyllä muuttaa. Tänään oli viikon viimeinen työpäivä ja Kievin valtatiellä meno oli kuin viimeistä päivää – ikävä kyllä turhan monelle tien päällä se on tänään kirjaimellisesti totta.
- Suomen hallitusneuvottelut ja EU-vaalit
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumisesta. Tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsini/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerosi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerosi 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntaan. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliiä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.